

Det, der stødte mig dengang og stadig væk støder mig, og som gjorde et stort indtryk på min gruppe, var, at vi fik valgt to meget kirkeligt engagerede mænd, præster, med meget specielle holdninger ind i Folketinget sammen med en kirkeminister, der også var præst og også havde nogle meget specielle synspunkter. Og så var det dem, der bestemte i den danske folkekirke, for sådan var flertalskonstellationerne herinde.

Sådan oplevede resten af Folketinget det, og sådan oplevede man det også ude i kirken, og det er totalt utilfredsstillende, at den slags snævre konstellationer skal afgøre tingene i den danske folkekirke. Giv dog folkekirken fri, giv den dog mulighed for inden for de rammer, vi nu fastsætter i grundloven og fastsætter ved lov, selv at ordne sine anliggender.

Så er det fuldstændig rigtigt, at valgmenigheder er en del af folkekirken, og det er også betryggende, men netop inden for den ramme, vi har, bestemmer vi selv ganske meget, og det giver os faktisk en større grad af frihed og ansvarsfølelse, ikke en mindre grad af frihed.

Formanden:

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (for forslagene til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget og forslagene til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Behandling af Grundlovsforslag. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 125: Forslag til lov om ændring af lov om forskningsrådgivning m.v. (Deltagelse i internationalt forskningssamarbejde, præcisering af Det Frie Forskningsråds og Det Strategiske Forskningsråds arbejdsområder og forskellige tekniske justeringer).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).
(Fremsat 25/1 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hanne Severinsen (V):

Loven om forskningsrådgivning, som Folketinget vedtog i enighed for 2 år siden, har nu fået lov til at virke. Jeg synes, at der er god grund til at sige, at den lovgivning har fungeret godt. Vi har i Videnskabsudvalget flere gange haft lejlighed til at møde de forskellige råd og hørt deres prioriteringer, og hvordan de arbejder, og jeg synes, at de er gået særdeles kvalificeret til arbejdet.

De forløbne år har imidlertid vist, at der kan være behov for nogle justeringer.

For det første mener vi, at Det Frie Forskningsråd og Det Strategiske Forskningsråd skal have mulighed for at kunne deltage i internationalt forskningssamarbejde gerne med op til 20 pct. af deres midler. Det er vigtigt for dansk forskning, at vi kan være med internationalt, så derfor kan Venstre støtte, at vi får den ændring, som fjerner nogle – tror jeg – utilsigtede barrierer.

For det andet justeres grænserne mellem de to råd, sådan at Det Frie Forskningsråd i oplagte tilfælde kan foreslå udmøntning der, hvor der er noget, som man kunne kalde politisk prioriterede opgaver, men hvor der er tale om programmer med et meget bredt sigte, som mest går på virkemidler.

Kl. 19.40

Da vi f.eks. i forligskredsen besluttede at give særlige midler til yngre kvindelige forskere inden for naturvidenskab og teknik, var det mest praktisk, at det blev formidlet af Det Frie Forskningsråd, og i et lignende tilfælde skal det også være muligheden.

For det tredje er det ønskeligt, at det bliver mere tydeligt, at Det Strategiske Forskningsråd kan indhente faglig bistand, bl.a. fra de faglige forskningsråd i Det Frie Forskningsråd.

For det fjerde åbnes der mulighed for, at Højteknologifonden kan blive repræsenteret i Koordinationsudvalget i lighed med de andre forskningsbevillende institutioner.

Det er alt sammen noget, som vi i Venstre kan støtte. Vi synes, det er en god idé, at vi får vores udmærkede forskningsrådssystem således opdateret.

Vi kan støtte forslaget.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken med hr. Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn (S):

At sikre forskningsrådene bedre mulighed for at tage globaliseringens udfordring op ved at deltage i internationale forskningsarbejder, bl.a. i EU-sammenhæng, er efter socialdemokratisk opfattelse et både ædelt og fremadrettet mål. Derfor er vi som udgangspunkt positive over for de ændringer af loven om forskningsråd, som dette lovforslag lægger op til.

Socialdemokratiet er med i forligskredsen omkring den oprindelige lov. Vi tager også gerne ansvar for en ændring af loven, der kan sikre forskningsrådene i en fremtid, der bliver stadig mere international og global – en fremtid, hvor danske forskere selvsagt må samarbejde mere med kollegaer i EU og resten af verden.

Socialdemokratiet støtter, at Det Frie Forskningsråd og Det Strategiske Forskningsråd får hjemmel til at indgå i tætte, forpligtende internationale forskningsarbejder. Et niveau på 20 pct. af forskningsmidlerne, der kan bruges til at overføre til internationale formål, finder vi passende og tilstrækkelig ambitiøst. Vi anser det som en logisk og organisatorisk konsekvens af Højteknologifondens oprettelse, som vi ellers er kritiske over for, at også den på linje med de øvrige organer i det forskningsrådgivende system repræsenteres i Koordinationsudvalget.

Hvad angår ændringerne i grænsefladerne mellem Det Frie Forskningsråd og Det Strategiske Forskningsråd, hilser vi det velkommen, hvis et bedre samarbejde og en bedre koordinering de to råd imellem kan opnås. Men det er samtidig helt afgørende for os, at afgrænsningen mellem de to råd opretholdes, og at Det Frie Forskningsråd fortsat skal bygge på bottom-up-princippet, hvor det er forskningen baseret på forskernes egne initiativer, der støttes.

Vi er derfor skeptiske over for tanken om, at Det Frie Forskningsråd skal støtte politisk prioriteret forskning. Formuleringen, at politisk prioritering skal kunne ske i særlige tilfælde, hvor der er givet bevillingsmæssig hjemmel hertil, er vi meget optagede af bliver forstået således, at politisk prioriterede midler i regi af Det Frie Forskningsråd *kun* kommer på tale, når der er tale om en politisk prioriteret ekstrabevilling. Socialdemokratiet medvirker ikke til en politik, hvor der kan ske politisk prioritering af de eksisterende frie midler i Det Frie Forskningsråd.

Med disse ord går vi åbent og positivt ind i det videre arbejde med dette lovforslag.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

Det, som er selve det her lovforslags hovedsag, er der da vist ingen tvivl om, at vi lynhurtigt kan etablere fuldstændig enighed om: Det er dette, at man, med den stigende internationalisering, kan overføre op til 20 pct. af den enkelte finanslovbevilling til internationale organer, både fra Det Frie Forskningsråd og for Det Strategiske Forskningsråd. Det er fint, og der er ikke grund til at sige mere om det.

Men sammen med denne oplagte og nødvendige forbedring er der jo røget noget med, som man kalder tekniske justeringer, justeringer af grænsefladen mellem Det Strategiske og Det Frie Forskningsråd. Og her kommer jeg, som det vist også er sket for den sidste ordfører, mere og mere i tvivl.

Kl. 19.45

I 2003 lavede vi systemet med de to forskningsråd, hvor det i det ene var sådan, at det var politikerne, der fra oven kunne generere forskningen, og i det andet, Det Frie Forskningsråd, er det altså bottom up-systemet, der er det efter forskernes ansøgninger, det foregår. Og det var meget væsentligt i hvert fald for mig dengang, og jeg tror egentlig for os alle sammen, at der blev vandtætte skotter mellem de to, og derfor ville vi heller ikke have, at Koordinationsudvalget, som er imellem dem, blev til en egentlig bestyrelse.

Nu kommer man så og siger, at man vil have en vis sammenblanding, og jeg må indrømme, at jeg ikke kan gennemskue det. Politisk prioriterede bevillinger vil man så have overført fra Det Strategiske Forskningsråd til Det Frie Forskningsråd.

Jeg har prøvet, når vi har haft møde i forligskredsen om det, at spørge embedsmændene, prøvet at få en forklaring. Jeg kunne simpelt hen ikke forstå, hvad de sagde. Det er trist at måtte indrømme, at man er en enfoldig sjæl, der ikke forstår alt, hvad embedsmændene siger. Jeg begreb det ikke, men altså, ministeren har sådan et ærligt ansigt, og når han ser på mig og siger, at kun det kun er småting det her, så tror jeg da på det.

Men alligevel er der sket det for mig, at jeg kom til at tænke på: Hvad er det egentlig for et problem, der ligger bag alt det her? Da vi lavede forskningsrådslovgivningen, var der ikke noget, der hed Højteknologifonden. Den er kommet til senere. Og spørgsmålet er, om den ikke har gjort Det Strategiske Forskningsråd til sådan en bov-lam krikke, som faktisk ikke rigtig har noget at tage sig til, ikke har nogen eksistensberettigelse; den har jo heller ikke selv nogen faglighed indbygget.

Og hvad gør man så? Så kunne man jo overveje at afskaffe det og overlade det til Det Frie Forskningsråd at tage sig af de opgaver uden for den milliard kroner til fri forskning, som Det Frie Forskningsråd råder over.

Man kunne også tænke sig, man reducerede Det Strategiske Forskningsråd til sådan et standbyinstrument, og så i hvert fald lod være med at tilføre det en masse millioner kroner, som der ikke er brug for. Lad mig lige minde om, at ved siden af det har vi jo altså noget, der hedder Rådet for Teknologi og Innovation, hvor der også ligger nogle millioner kroner.

Så kan man sige: Hvorfor tager jeg hul på denne diskussion? Det gør jeg, fordi jeg vil stille det spørgsmål: Når nu det hele skulle revurderes i 2007, havde det så egentlig ikke været en god idé at vente til 2007 med at tage hul på de her ændringer, som jeg synes er uigennemskuelige – vente og se, få et klart overblik over, hvad Højteknologifonden har betydet for Det Strategiske Forskningsråds eksistensberettigelse?

Derfor vil jeg sige, at jeg synes, det godt kan være, at det her bare er små tekniske justeringer, selv om princippet er betænkeligt – det synes jeg, det er – men det kan godt være, det ikke har den store betydning. Mit hovedbudskab er altså: Lad os få sat det med, at det er muligt at gå ind i internationalt samarbejde, ind. Men med hensyn til revurdering af forholdet mellem de to forskningsråd: Hvorfor da ikke vente til 2007?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Per Ørum Jørgensen.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Danmark skal helt i front på forskningsområdet. Dette er regeringens klare og ambitiøse målsætning – en målsætning som vi i Det Konservative Folkeparti kun kan bakke op om.

Dette lovforslag har til formål at styrke dansk forskning på den internationale scene, hvilket er

helt nødvendigt, hvis Danmark skal kunne leve op til målsætningen. Det er jo et faktum, at den nuværende lovgivning rummer nogle barrierer, for at forskningsrådene kan deltage i internationale forskningsprojekter.

I Det Konservative Folkeparti forventer vi, at så vel Det Frie Forskningsråd som Det Strategiske Forskningsråd vil blive styrket af en forbedret mulighed for internationalt samarbejde, og at forskningsindsatsen herhjemme vil få et løft generelt.

Kl. 19.50

Lovforslaget medfører, at Det Frie Forskningsråd får mulighed for at deltage i tematisk afgrænsede forskningssamarbejder. Dette er nyt, men da det på baggrund af international praksis er nødvendigt at give den mulighed, mener vi i Det Konservative Folkeparti, at dette er acceptabelt, ikke mindst set i lyset af, at det ikke ændrer ved Det Frie Forskningsråds rammer og mål herhjemme.

Vi finder endvidere, at grænsen på 20 pct. af den enkelte finanslovbevilling er på et fornuftigt niveau, og vi finder det helt betryggende, at det er en forudsætning, at eventuel deltagelse i grænseoverskridende projekter kun kan finde sted, hvis projekterne er til gavn for dansk forskning.

På den baggrund kan Det Konservative Folkeparti støtte forslaget.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Næste ordfører er hr. Niels Helveg Petersen.

Niels Helveg Petersen (RV):

Da mit partis ordfører, fru Margrethe Vestager, er forhindret i at være til stede, skal jeg på mit partis vegne og i hendes sted fremføre følgende:

Vi er overordnet meget positive over for det, der er hovederindtet: at bane vejen for at forskningsrådene i højere grad kan deltage i internationalt forskningssamarbejde, eller rettere i at en begrænset del af forskningsrådenes midler kan udmøntes i international sammenhæng. Når det er sagt, så rejser teksten i bemærkningerne et par spørgsmål.

Det siges utvetydigt, at støtten skal gavne dansk forskning. Vi må bede ministeren om nærmere at angive, hvordan rådene skal håndtere begrebet dansk forskning, som jo så bliver et kernebegreb. Lovforslaget skal endvidere give en klarere struktur for forskningsrådenes arbejde. Hvis ministerens succeskriterium er, at vi skal have et lysende klart og entydigt billede af,

hvordan arbejdet struktureres, er der arbejde at gøre under udvalgsbehandlingen.

De nye roller for formænd og sekretariater, nye muligheder for at nedsætte faglige udvalg og bede om råd synes os at komplicere strukturen, men det kan da være, at det er på en god måde. Det glæder os i den her sammenhæng, at vi ikke kan finde forslag om brug af anonyme bedømmere i rådernes arbejde.

Vi har i vores arbejde med lovforslaget været optaget af ministerens forslag om, at også Det Frie Forskningsråd i særlige tilfælde kan støtte politisk prioriterede virkemidler inden for dansk forskning. Det er angivet i bemærkningerne, at der f.eks. er tale om en indsats som den, vi har aftalt om kvindelige forskere. Men det er uklart, hvor langt bemyndigelsen rækker, og vi vil bede ministeren afgive svar, klare og tydelige svar, på, hvad der ligger i udvidelsen.

Vi er ikke til sinds at opgive tilgangen om henholdsvis oppefra og ned, det strategiske, og nedefra og op, det frie. At ordet anvendelse føjes til Det Strategiske Forskningsråds opgaver er en god ting. Vi regner med, at det var en forglemelse, at det ikke var med i første udgave.

Alligevel er det lidt tankevækkende, at et af argumenterne for, at der var brug for regeringens Højteknologifond, var, at der skulle fokuseres på anvendelse, og det kunne Det Strategiske Råd jo ikke. Nu kommer de til at ligne hinanden meget de to og bliver endda begge repræsenteret i koordinationsudvalget.

Alt i alt er der mange positive takter i forslaget. Vi ser frem til, at ministeren under udvalgsbehandlingen vil sørge for at give de rette garantier for lovens brug og forståelsen af den.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Næste ordfører er fru Anne Grete Holmsgaard.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Vi er i SF som udgangspunkt positive over for forslaget. Det væsentligste i forslaget er, at der bliver åbnet for, at forskningsrådene kan deltage i internationalt forskningssamarbejde, og det finder vi fornuftigt, og vi har ikke nogen indvendinger mod den 20-procents-grænse, der er sat.

Så har vi jo også forud for, at det her forslag blev fremsat, haft en diskussion om, hvad det egentlig var, der var hensigten i § 7 om, at Det Frie Forskningsråd i særlige tilfælde kan støtte politisk prioriterede virkemidler.

Der er det for os afgørende, at der er tale om helt særlige tilfælde. Det har aldrig været hensigten, og vi ønsker ikke at medvirke til det, at man politisk kan placere bestemte prioriteringer hos Det Frie Forskningsråd. Det Frie Forskningsråd skal arbejde på det grundlag, som vi oprindeligt lagde fast, da vi vedtog den her lovgivning. Men vi har undervejs været med til at sige ja til, at en bevilling kunne administreres og håndteres af Det Frie Forskningsråd, nemlig den bevilling, vi selv var meget aktive i at få gennemført til yngre, kvindelige forskere.

Kl. 19.55

Hvis det er det, vi taler om, kan vi acceptere det, men vi mener, det må stå helt klart, og det kan ministeren hjælpe os med både her fra talerstolen og i besvarelser under udvalgsarbejdet.

Så er vi godt tilfredse med, at det, der oprindeligt lå i udkastet om anonyme bedømmere, er taget ud. Det er ikke, fordi vi ikke vil diskutere det, og jeg er også sikker på, at der vil komme henvendelser til udvalget undervejs i arbejdet med det her lovforslag, men som udgangspunkt må jeg sige, at jeg betragter ikke anonyme bedømmere som en god udvikling.

Forskningsverdenen er kendt for på mange måder at være tæt, og jeg kan godt forstå dem, der har argumenteret for, at det kunne være rart for dem. På den anden side mener jeg også, at vi altså her skal beskytte de folk, der søger om bevillinger, sådan at de også har mulighed for at se, hvem det er, der rent faktisk har bedømt dem.

Der er en række mindre ændringer, som giver en meget begrænset delegationsmulighed; det kan vi acceptere.

Så er der spørgsmålet om, at Højteknologifonden kommer med ind i Koordinationsudvalget. Vi stemte imod Højteknologifonden, da den blev vedtaget her i Folketinget. Det gjorde vi, fordi vi mener, at de bevillinger skulle have været placeret i Det Strategiske Forskningsråd.

Men man må sige, at det selvfølgelig er logisk, at de kommer med i Koordinationsudvalget, hvis det ellers er helt klart, at det her ikke skal bruges som et springbræt til at udhule Det Strategiske Forskningsråds midler. De har jo ikke ret mange midler i forvejen, de har ganske få midler, og vi mener, at det er fuldstændig afgørende, at det her sker i tillid til, at det ikke vil blive brugt til at underminere Det Strategiske Forskningsråd og opruste Højteknologifonden. Hvis det er det, der er den skjulte dagsorden, må

vi altså revurdere vores holdning til denne del af forslaget.

I øvrigt vil jeg blot til sidst sige, at med de her relativt beskedne justeringer, der er, er der noget, der er vigtigere for os at få diskuteret. Det er, at vi i det hele taget i forfærdende grad mangler midler både til Det Frie Forskningsråd, til Det Strategiske Forskningsråd og til basisbevillingerne på universiteterne. Man kan jo godt kaste sig ind i internationalt samarbejde, og det er vi sikre på at rådene vil gøre, men hvis det bliver for stadig mere og mere skrantende bevillinger, man skal gøre det, så vil det jo altså komme til at gå ud over det, som i virkeligheden skulle være med til at løfte dansk forskning, som på mange måder er virkelig fremragende, men som lider under, at den ikke får tilført flere midler.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det videnskabsministeren.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Først og fremmest tak for den klare tilslutning til det, der er det helt overordnede, det, der især er tilsigtet med dette lovforslag, nemlig at vi får det internationale bragt på plads helt i forlængelse af den debat, vi jo tidligere har haft her i salen omkring internationalisering. Så det er selvfølgelig rart, og det er også meget vigtigt, at det er på plads.

Men så er det jo rigtig, som det er blevet anført fra flere af ordførerne, at vi har benyttet lejligheden til at foretage nogle justeringer og primært efterkommet ønsker fra forskningsrådene om tilpasning af nogle enkelte forhold.

Jeg vil gerne sige, og det gælder alle ordførerne, men ikke mindst måske den radikale ordfører, hr. Niels Helveg Petersen, der kom ind på en række de forhold, at jeg gerne vil give tilsagn om, at vi selvfølgelig vil præcisere det under udvalgsarbejdet, for der er nogle af de ting, som er meget specifikke, og hvis man ikke lige har deltaget i de debatter, vi har haft i forligskredsen, så kan det måske stå lidt uklart. Derfor mener jeg også – måske lidt i forlængelse af hr. Rasmus Prehns indlæg – at vi må kunne få det præciseret meget klart under udvalgsbehandlingen, og det er jeg selvfølgelig parat til.

Hr. Jesper Langballe kommer så med en række andre ting, som jeg er helt enig i selvfølgelig vil komme til at præge vores debatter og vores diskussioner i forligskredsen frem til den revurdering, som vi skal foretage af loven i folketings-

samlingen 2007-08. Men de ting er der slet ikke taget hul på her.

Det, hr. Jesper Langballe især fokuserede på, var jo netop den her – kan man sige – snitflade mellem Det Strategiske Forskningsråd og Det Frie Forskningsråd. Jeg mener helt klart, at der er tale om noget meget, meget specifikt, og det kan bedst eksemplificeres med det eksempel, som et par ordførere var inde på, senest fru Anne Grete Holmsgaard, nemlig der, hvor vi foretog overflytningen af de yngre kvindelige forskere fra Det Strategiske Forskningsråd til Det Frie Forskningsråd, fordi det nu var mest hensigtsmæssigt med de hjælpemidler, som er i Det Frie Forskningsråd. I hvert fald var alle enige om, at det var den rigtige løsning, og det er kun disse meget, meget specifikke tilfælde, der er tænkt på. Men også det vil jeg som sagt meget gerne være med til at præcisere.

Kl. 20.00

Med hensyn til anonymiteten blev det afklaret med det sidste indlæg, at det punkt er taget helt ud af lovforslaget. Det er ganske rigtig, at der er mange, der ønsker det, og derfor vil det givetvis komme til at præge debatten under udvalgsarbejdet. Men det er også en af de ting, vi får tid til at dyrke, inden loven skal behandles igen i samlingen 2007-08.

Så skal jeg sige til fru Anne Grete Holmsgaard, at jeg ikke på nogen måde har forestillet mig, at der skal blive tale om udhuling af Det Strategiske Forskningsråds midler, når Højteknologifonden nu skal være repræsenteret i Koordinationsudvalget. Hensigten er simpelt hen kun at få de forskellige råd, som agerer på området, med i Koordinationsudvalget, hvis formål jo er meget, meget klart beskrevet i loven.

Med disse betragtninger er jeg helt klar til at foretage de nødvendige præciseringer, der vil blive foretaget som følge af spørgsmål og svar under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Ministeren var selv inde på det, men alligevel vil jeg gerne bede ministeren oplyse, hvad grunden egentlig er til, at vi ikke kan vente med disse såkaldte justeringer, til lovgivningen skal tages op til samlet revision til næste år.

Jeg kunne egentlig godt have stillet spørgsmålet i forligskredsen, men det har jeg ikke gjort, fordi jeg synes, spørgsmålet efterhånden er vokset lidt inden i mig. Men vil det ikke være rimeligt at tænke forholdet mellem de to forsk-

ningsråd ordentligt igennem og så komme med en samlet løsning til den tid? Det er den ene ting.

Den anden ting er, at fru Anne Grete Holmsgaards ordførertale mindede mig om, at jeg glemte at udtrykke min tilfredshed med, at de anonyme bedømmere er blevet taget ud af forslaget. De forskere, jeg har talt med, synes, det er en meget ubehagelig tanke med anonyme bedømmere. Det kan godt være, at bedømmerne selv synes, det er mere bekvemt at være anonym, men i videnskabeligt arbejde må man nu engang stå til ansvar for de ting, man siger. Jeg nævner det blot her, fordi spørgsmålet kan komme op igen senere hen ...

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak.

Jesper Langballe (DF):

... og jeg vil godt høre ministerens vurdering af spørgsmålet.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ministeren.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Det helt overordnede formål med forslaget er, som jeg startede mit sidste indlæg med at sige, at vi får bragt det internationale aspekt på plads. Det er grunden til, at vi overhovedet har taget lovforslaget på programmet i indeværende folketingssamling.

Som fru Hanne Severinsen nævnte i sin ordførertale, er forskningsrådene i de 2 år, de har fungeret, kommet med en række forslag til småjusteringer og tilpasninger, så tingene kan fungere endnu mere hensigtsmæssigt i det daglige. I den forbindelse er der kommet en række forslag på mit bord, og da vi havde møde i forligskredsen, forelagde jeg dem samlet og sagde, at det måske var meget hensigtsmæssigt, at vi fik bragt forholdene i orden, fordi det ville gøre det hele meget lettere. Men det er jo kun småting.

Når vi taler om snitfladen mellem Det Strategiske og Det Frie Forskningsråd, er den jo ikke

generel, men forekommer kun i disse meget specifikke tilfælde. Jeg forelagde det for forligskredsen for at høre, om man var indstillet på at imødekomme forskningsrådenes ønsker, og vi var som bekendt enige om de ting, der ligger i lovforslaget, hvorimod vi f.eks. var lidt usikre med hensyn til anonyme bedømmere og gerne ville have det punkt undersøgt nærmere. Det er et godt eksempel på noget, som vi selvfølgelig helt automatisk tager op, når lovforslaget skal genbehandles i samlingen 2007-08.

Det er den helt enkle forklaring på, hvorfor vi står med lovforslaget her i dag.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Videnskab og Teknologi. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 1. februar 2006, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 20.05
